

B2-páholy

Ülök az Ortophéd Klinikán, várok a soromra. Tízre adtak időpontot, fél egy van, még jó időt is futhatok, ha háromig bejutok. Végso soron minden a maga (magyar) rendje és trendje szerint működik. Azért találták ki a kórházak az időpontokat, hogy ne tartsák be. Szeretném én megnézni azt az embert (Huzella Péteren kívül, akinek a bátorsága ilyen ügyekben is halált megvető...!), aki vizsgálat előtt felemeli a szavát, hogy már három órával túllépték az ő menetrendjét. Ez is magyar jellem és vonás: gyáván meghunyászkodni, hogy utána, amikor már túl vagyunk a vizsgálaton, a folyosón káromkodjunk egy jót, vagy elküldjük az anyjába az egész magyar egészségügyet. De nem is erről akartam beszélni.

Ülök az Ortophéd Klinikán, várok, hogy a sorom előtt beengedettek után, a legvégén, a dolgok és jelenségek legalján, én is behatolhassak a rendelőbe a hétvégi ócskapiacnak is beillő várószobai nyüzsiből. A helyzet az, hogy mióta egyre többen tartják kötelezőnek biztosítaniuk arról, hogy jól nézek ki, nem öregszen, egészen biztos vagyok abban, hogy elért az öregség, és a 'jól nézel ki' a 'nem vagy még hulla teljesen' szinonimája is, ahogy a 'te nem öregszel' a 'vén kápó, még egész jól tartod magad a korodhoz képest' fordulaté. És még mindig nem ott vagyok, amiért ezt az írást most eleresztem.

Ülök az Ortophéd Klinikán, várom, hogy egyszer szólít az Úr hangja, akit jelen esetben egy vézna ápolónő – vagy adminisztrátorka – testesít meg, és az orvos színe elé járulhatok. A helyzet az, hogy tavasz óta baj van a bal térdemmel. (Már a jobbal is, de még a balt se tudtam kijárni a magyar egészségügyben...) Egy reggel arra ébredtem, hogy nem tudok ráállni a bal lábamra. Akkor, egy villanásnyira, eszembe jutott, hogy én mindig bal lábbal kelek fel, így van az ágyam elrendezve, csoda-e hát, hogy tekintetem leginkább egy dúvadéval vetekedik, derús állapotaimban. De csak villanás volt, sokkal jobban lekötött a térdem állapota. Elvánszorogtam Békéscsabáig, közelebb nem tudtam botot hirtelenében, ahol a színházban megkaptam azt a sétatálcának beillő SZTK-s botot, amellyel Lear király botorkált a Shakespeare-előadásunkban. Amikor aztán a hátamat kezdték csapkodni barátaim és jóakaróim, s szinte kivétel nélkül állították, hogy milyen jól áll nekem a botom (áll a bot, jól áll még a botod – mondták a bátrabbak némi otrombasággal), tudtam, hogy el vagyok veszve. Attól kezdve mentem a bal térdem után, tavaszra nyár jött, nyárra itt az ősz, a negyedik helyen vagyok a térdemmel, készült CT, készült röntgen, orvosok tapogatták, forgatták, feszegették, mondták, hogy kopás, mondták, hogy koromhoz illően nyomorodik el a térdem, mondtak mindent, még leg-hihetőbb a köszvény-roham volt, ami érte a lábamat, mivel a köszvény-gyógyszerek hatására a húgysavam süllyedni kezdett, én meg emelkedni a lábamon. De elkalandoztam, és már nem is jutok vissza oda, ahonnan elindulni volt szándékom: a sporthoz. A sportról akartam írni, mely nemesít, lelkesít, erősít, bátorít, -ít, -ít, -ít stb. Meg hogy én milyen kiváló kézilabda-beállós voltam, meg milyen remek csatár kispályás fociban.

A helyzet az, hogy a térdemből egy darabka csont letörtött a sok sportolástól, egy ín pedig elszakadva lenni látszik – és meg is operálnak januárban az Ortophéd Klinikán. Derült ki, miután bejutottam. Hogy rúgtak-e, beletérdeltek-e, gödörbe léptem-e a bivalybasznádi foci pályán, arról már nem szól a fáma. Régi sportsérülései vannak, mondja a doktor. Valószínűleg. Ha más huncutságot nem csinált. Nem csináltam. Fialtam voltam és fékezhetetlen. Most fizetek érte. De legalább jól nézek ki fizetés közben. Még nem jutottam el a jól tartom magamat állapotig. Hála a sportnak!

Zalán Tibor

NAPÚT

Irodalom, művészet,
környezet

XVIII. évfolyam 7. szám

A Cédrus Művészeti Alapítvány kiadványa. Megjelenik évente tízszor.
Főszerkesztő: **Szondi György**. Szerkesztik: **Bába Szilvia** (művelődés), **Babics Imre** (vers), **Balázs Géza** (nyelvművelés), **Bognár Antal** (évkönyv), **Borbély András** (kisebbségek), **Elek Szilvia** (zene), **Hlavacska András** (műbírálat), **Kovács Ildikó** (szöveggondozás), **Sebeők János** (környezet), **Szondi Bence** (törtélel), **Toot-Holló Tamás** (próza), **Vincze Ferenc** (dokumentum), **Wehner Tibor** (művészet).
Napút-kör: **Báthori Csaba**, **Bereményi Géza**, **Csáji László Koppány**, **Doncsev Toso**, **Gráfik Imre**, **Jankovics Marcell**, **Dr. Koncz Gábor**, **Radnóti Zsuzsa**, **Rakovszky Zsuzsa**, **Szakolczay Lajos**, **Szörényi László** (tiszteletbeli konzulensek).
Alapította: **Masszi Péter**. Lapterv: **Gosztola Gábor**.
Szerkesztőség: 1136 Budapest, Pannónia u. 6.

Telefón: (30) 5111-3762 • E-mail: szongy@gmail.com • Honlap: www.naputonline.hu

A Cédrus Művészeti Alapítvány adószáma: 18110661-2-41

Nyomdai kivitelezés: Érdi Rózsa Nyomda. Terjeszti a Hírker Zrt. és az NH Zrt. ISSN: 1419-4082

B2-páholy

Zalán Tibor tárcája borítóbelső

Előter

Temesi Ferenc: Testészet 3

Radnóti Miklós: Téli vasárnap 4

Hegyi Botos Attila: Azt mondják,
az ellentmondással kezdődik 5

Fénykör

Hegyi Zoltán Imre 7; Ircsik Vilmos 11;

Jeszenszky Géza 14; Lukáts János 17;

Nyakas Szilárd 19; Pósa Zoltán 21;

Tamási Orosz János 24; Villányi László 28

Elmer István: Győzelem délután 31

Király Farkas: Ha elfogy a fény 35

Lukáts János: Kolomposi olimpia 40

Légrádi Gergely: Soha, semmit 43

Petz György: Utók; Szöcske; Labda 44

Kukorelly Endre: Sport 47

Babics Imre: Vízágy 48

Horváth Ferenc három verse 49

Radnai István: Ép testben? 51

Szakolczay Lajos: Győzelem vagy vereség? 55

Ködöböcz Gábor: Fények és árnyak 58

Ballai Attila: Kenyér helyett is (futball)cirkusz 61

Fodor Miklós: A foci előbb játék, aztán sport 64

Görög Dániel: Miért a foci
a legjobb sport a világon? 68

Ablak

Németh István Péter: Esterházy-házi f. 74

Mustra

Borsi Kálmán Béla: Kis futballtörténeti
családnév-etimológia 78

Bakonyi Péter: Képek egy expedíció
és egy extrém sport mindennapjaiból. 81

Novák Valentin: Túrdofranc 93

Saitos Lajos: Gerezek 95

Kelemen Lajos: Mint C. W. a szettlabdáért;
A hegymászó; Az edző 96

P. Papp Zoltán: Szlalom-futam; Szumó-birkózás 98

Ádám Tamás: Megint nekifut 100

Káplán Géza: Kyudo; Rétegek meséje;

Az íjászat erotikája 101

Tárlat

Wehner Tibor: Gyenge vélekedések,
kemény ítéletek103
Varga Benedek rajzai és Perneckzy Géza
akvarelljei színes melléklet

Handó Péter: Sakkveszély105
Wehner Tibor: Sakk-futamok108
Végh Alpár Sándor: Hányfélék a sakkfigurák 111
Bella István: Sakkmesze, dalocskával.....113
Gráfik Imre: A „játékok játéka”: a GOMBFOCI® 114

Téka

Takács Ferenc: József Attila és a testkultúra 123

Hetedhét

Marin Sorescu: Sakk139
Ileana Malancioiu: Játék
(Szlafkay Attila fordításai)140
Ödön von Horváth: Regatta; Start és cél
(Erdélyi Z. János fordításai)141

Szóvár

Balázs Géza: Turizmusok142

Újpest

Berda József: Vasárnapi öröm144
Nem túske, gerenda (Gergely Gábor
Virányi Zsolt mikrofonja előtt).....145
Horváth Ferenc: Hajrá, illák!;
Az emlékezés szonettje.....152
Fericsán Kálmán: Lila eredmények154
Farkas Ágnes: A tettes ismeretlen.....158

Napút-díj.57, 161

E számunk szerzői.160

Illusztrációk

Harasztý István festménye110
Zsankó László festménye112
Varga Benedek rajzai.30, 60, 100

Melléklet

Káva Téka - Napút-füzetek 107.

Luís Quintais:Azagaia, Árvore, Sombra
(Az Országos Idegennyelvű Könyvtár
11. műfordítás-pályázatának anyaga)

NAPÚT

Irodalom, művészet,
környezet

XVIII. évfolyam 7. szám

**A gombfocitól
az Everestig – sport**

PERNECZKY GÉZA
AKVARELLJE

– Perneckzy Gézának köszönjük, hogy rendelkezésünkre bocsátotta a Kölnben 2011-ben megjelent EXTREME PRIVAT THE PICTURES FROM RIEHL című albumának néhány akvarelljét.

– Varga Benedek pályakezdő periódusának kiemelten fontos együttese az a 2007-es, vízilabdázókat, vízipóló-jeleneteket felillantó sorozat-mű, amely a művész diplomamunkája volt a képzőművészeti egyetemen, és amelyet méltán jutalmaztak diploma-díjjal. (W. T.)